

JINÉ

8.května - od 15.hod Adorace
Nejsvětější svátosti. **V 17.hod mše svatá**
za nová kněžská a řeholní povolání. Pak
setkání na faře s panem Karlem Lojkou

4. května v 15:00-mše sv.
v Šemanovicích

18. května ve 14.hod - Svatotrojická
pout' - mše svatá na Chloumku.

25. května - Boží Tělo. Slavnostní
mše svatá s průvodem na náměstí míru v
9.00 hod. v kostele sv. Petra a Pavla v
Mělníku.

Večerní mše sv. v 18.00 v kostele
sv. Ludmily. Ostatní mše nebudou.

DNY PRO VARHANY
neděle 20.dubna 2008, 16hod.
benefiční koncert, chrám sv.Petra a Pavla

středa 23.dubna 2008, 14 hod.
vernisáž výstavy

sobota 26.dubna 2008, 15 hod.
přednáška PhDr.Martina Mádlá;
chrám sv.Petra a Pavla
představení výsledků práce restaurátorů

neděle 27.dubna 2008, 9 hod.
slavnostní mše svatá
chrám sv.Petra a Pavla

čtvrtek 1.května 2008, 16 hod.
závěrečný koncert

Pravidelný pořad bohoslužeb V NEDELI:

7.30 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.00 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
10.30 - kostel Narození Panny Marie v Záboří
18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

V TÝDNU:

Od úterý do soboty:

v kostele sv. Ludmily v **7.30 hod.**
Úterý - kostel sv. Petra a Pavla v **17.00 hod.**
Středa - Domov důchodců v **10.00 hod.**
Pátek - kostel kapucínů (nám. Míru) v **18:00 hod.**
Sobota - kostel sv. Václava ve Vysoké
v **17.00 hod.** (mše sv. s nedělní platností)

MĚLNÍK**ZÁBOŘÍ****PŠOVKA****VYSOKÁ****ŠEMANOVICÉ****MEDO
NOSY**

Můj křest

O tom, co je křest má spoustu lidí, kteří žijí kolem nás velmi neúplnou představu. Dokonce i ti, co byli pokřtěni po svém narození, ale nebyli vedeni svými rodiči cestou víry. Dovídáte se od nich, že je to polití hlavy svěcenou vodou a církev vás přijme do své církevní rodiny. I já jsem se o pravém významu křtu více dověděla v období své přípravy, která probíhala více než rok před přijetím této svátosti. Postupně jsem se seznámila s tím, že křest znamená "ponoření" do vody, vytváří osobní vztah s Ježíšem Kristem, začleňuje vás do společenství věřících - do církve. Je to svátost skrze níž se uskutečňuje odpuštění našich hříchů a je to začátek nového života. Ale nikdo vám neřekne a nijak si předem nevyzkoušíte, jaký při přijetí tohoto Božího daru můžete zažít pocit.

Můj křest byl stanoven na Boží hod velikonoční 23.03.2008. Má radost se každým blížícím se dnem stupňovala a poslední dny před křtem jsem prožívala velmi intenzivně. V noci z 22.března na 23.března jsem dokonce sotva usnula. Stále jsem v sobě pociťovala jakousi trému, kterou prožívá student, než přijde den maturitních zkoušek. V duchu jsem se obracela ve svých modlitbách k Bohu a děkovala za to, že moje srdce nebylo uzavřené natolik, aby do něj nepronikl jeho hlas a já mohla poznat jeho lásku. Ráno jsem vstávala sice unavená a značně nervózní, ale velmi jsem se těšila. Se vstupem do chrámu sv. Petra a Pavla jsem se začala uklidňovat. Se svým kmotrem Ondřejem jsme zaujali místo v přední lavici, poklekli a pomodlili se spolu. Pocit, že Bůh je v tu chvíli s námi a pocit, že společně se mnou se této radostné události zúčastní má rodina a přátelé mě zcela uklidnil.

Spolu s křtem jsem přijala i svátost biřmování - pečeť daru Ducha svatého a svátost Eucharistie. Přijetí všech těchto svátostí v průběhu jednoho dne není tak obvyklé, o to silnější zážitek to pro mě byl.

Mám-li popsat pocity, které se ve mě v průběhu přijímání svátostí prolínaly, popsala bych to tak, že se ve mně rozléval neuvěřitelný pocit pokoje. Prostoupil mě celou a při kladení rukou na mou hlavu jsem cítila zvláštní teplo, jakousi energii, která do mě z rukou kněze proudí. Najednou jsem se cítila tak zvláštně. Jakoby mé nitro nic netížilo. Bylo mi neuvěřitelně dobře. Celý tento pocit se umocnil s přijetím svátosti eucharistie.

Když se dnes zamyslím nad tím, proč jsem byla nervózní a proč jsem pociťovala stejný pocit i 2. a 3. velikonoční neděli před svatým přijímáním, vede mě myšlenka k tomu, že ta nervozita je zřejmě přirozená bázeň člověka před Bohem, protože si uvědomuje k jak blízkému setkání dochází a že nebereme do úst jen chléb v podobě oplatky, ale skutečné tělo Kristovo a intenzivně vnímáme jeho přítomnost.

Křest je pro mě novým začátkem, život se zdá být radostnější a já se cítím mnohem vyrovnanější a pokojnější. Ale nikdy se mi nepodaří popsat, co křest pro člověka znamená, lépe, než jak učinil sv. Řehoř Naziánský. Jeho slova mám otištěná v blahopřání ke křtu, které jsem dostala od svého kmotra:

Křest je nejkrásnějším
a největkolepějším z Božích darů.....
Nazýváme ho darem, milostí, pomazáním,
Osvícením, šatem neporušitelnosti,
Koupelí obnovy, pečetí a vším, co je nejcenější.
Dar, protože je dán těm, kteří nic nepřinášejí;
milost, protože je udělována i viníkům;
křest, protože hřích je pohřben do vody;
pomazání, protože je svatý a královský;
osvícení, protože je oslnivým světlem;
šat, protože zakrývá naši hanbu;
koupel, protože nás umývá;
pečeť, protože nás chrání
a je znamením Boží svrchovanosti.

Na závěr nemohu opomenout poděkovat P.Janu Juchovi, který se věnoval velmi pečlivě mé přípravě a pomohl mi pochopit a urovnat si mnoho otázek v oblasti víry tak, aby se ve mně víra zakořenila a já cítila lásku našeho Pána ještě silněji.

Markéta

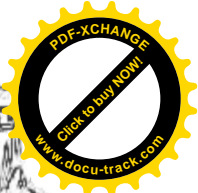
Římskokatolická farnost Proboštství sv. Petra a Pavla v Mělníku

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, tel: 315 622 337

Spravujeme též farnosti: Sv. Vavřince na Pšovce, Narození Panny Marie v Záboří a kostely v Mělníku: sv. Ludmily, Čtrnácti sv. pomocníků, sv. Václava ve Vysoké, sv. Jana Nepomuckého v Šemanovicích, sv. Jakuba v Medonosích.
Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jan Jucha MS, P. Ryszard Kurasiewicz MS
Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: kurasiewicz@quick.cz,
můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Sv. Ludmila

FARNÍ ZPRAVODAJ - 3/2008

Krátké zamýšlení nad Encyklikou Benedikta XVI.

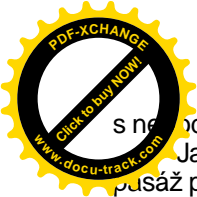
“Spe salvi facti sumus“ – v naději jsme spaseni, říká svatý Pavel Římanům a také nám (Řím 8,24). „Vykoupení“, spása podle křesťanské víry není pouhý faktický údaj. Vykoupení nám bylo nabídnuto tím, že se nám dostalo naděje, spolehlivé naděje. Její síla nám umožňuje čelit přítomnosti. Přítomnost, ač namáhavá, může být žita a přijata, pokud vede k cíli a pokud si tímto cílem můžeme být jisti, pokud je tento cíl tak velký, že opodstatňuje náma-hu cesty. Nabízí se nám nyní přímá otázka: jakého je tato naděje vůbec druhu, aby mohla ospravedlnit tvrzení, podle něhož jí samotnou, její pouhou existencí, jsme spa-seni? O jaký druh jistoty se jedná?

(Z úvodu encykliki)

Snažme se zamyslet nad novou Encyklikou Papeže Benedikta XVI. o křesťanské naději - "SPE SALVI" - V naději jsme spaseni, určenou všem biskupům, kněžím, jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům. Tato encyklika vychází z listu apoštola Pavla Římanům a odvolává se na list Židům, který vychází a ukazuje, že víra vede člověka k novému pojetí života. Benedikt XVI. se dotkl jednoho z nejnaléhavějších a nejdramatičtějších problémů dnešní doby. Neomezuje se jen na povrchní popis beznaděje, která je na světě a někdy i v mediích rozšířená, ale pokorně a odvážně reaguje na mnoho základních otázek. Tato nová encyklika se zabývá rozsáhlou meditací o naději, základní dimenzi křesťanské existence a obsahuje ve své kráse a síle osvobození, a také pozvání k hlubokému přemítání, o duchovní situaci naší doby a odvolává se na mnoha svědectví velkých osobností moderní epochy. Musím zdůraznit, že encyklika se nezabývá jen nadějí, ale také vírou. Encyklika nám ukazuje papeže jako hlubokého teologa a zároveň jako pastýře, který vnímá potřeby svého stáda a to ve velmi detailních úvahách týkajících se vztahů křesťanské naděje a víry. Nejen při srovnání vývoje moderní mentality s křesťanskou nadějí nalézáme velká a působivá svědectví naděje už z dob sv. Augustina žijícího v dramatickém období, až do dob nedávných, jako sv. Josefina Bakhity, Afričanky z 18. století, svatořečenou Janem Pavlem II., která se ve svých devíti letech stala otrokyní, byla týraná krutými majiteli, ale osvobozená a znovuzrozená do naděje díky setkání s Bohem křesťanů, spasitelem plným lásky.

V krátkém úvodu encykliky je zdůrazněna důležitost naděje, což se několikrát opakuje. Abychom se mohli postavit čelem realitě se všemi jejími problémy a těžkostmi, máme naprosto nezbytně zapotřebí naděje a to opravdu platné a pevné.

Myslím si, že papežovým východiskem je, že v moderním světě už není naděje. Je tu však výhled, což je pojem odlišný: životní vyhlídka, vyhlídka na uzdravení, vyhlídka bohatství. Na místo naděje jsme položili určitý druh prognózy, ale z prognóz nelze žít, nežije se ze samotného života, žije se z něčeho, co život přesahuje. Tento život, křesťané dobře znají, protože podle nich jde o teologální ctnost - nazývá se naděje - a to je to, co moderní svět potřebuje. Papež laskavě a bratrsky promlouvá k srdci moderních lidí právě na tomto světě, jež je pro ně nejchatebnější, na světě, kde by rádi víc věřili, doufali, milovali, ale místo toho to dovedou méně. V encyklice Spe salvi se křesťanská naděje stává možností vykoupení člověka ve srovnání

s neopodařenými revolucemi, jak té francouzské, tak té marxistické.

Jak se nám asi jeví tento papežův výklad dějin? Je geniální! Za zásadní pasáž považuji tu, kde se říká: "Jak jste si mohli myslet, že sociální struktura vyřeší problém dobra, když existuje a vždycky bude existovat svoboda člověka, tedy podstatná svoboda člověka volit mezi dobrem a zlem?"

Kritika materialismu Karla Marxe, kterého však Papež i oceňuje, protože, chápe jeho, jak říká: schopnost analytického úsudku, spočívá v tom, že uvěřil v to, že ekonomické struktury vyřeší problém dobra, obecného blaha. A to je omyl materialismu. Je to tedy kritika největší a nejhorší ideologie naší doby, která je naprosto na místě pro kohokoli, kdo je schopen se dívat bez předsudků.

Výzva Papeže k sebekritice, k níž vybízí moderní dobu, bude různě přijata a to z jedné strany shovívavě a s ostnem nelibosti, avšak z druhé strany bude přijata jak o tajemný klad silného myšlení, které se nás týká, a které mluví o námaze života. Je to výzva a tedy znamená silně prostoupené racionální a filozofickou povahou, která je v křesťanství také přítomna; je to odkaz na správný a dobrý život, jež má smysl.

Dovolil bych si zakončit zamyšlení nad encyklikou Benedikta XVI. slovy sv. Augustina: "Člověk bez víry je poutník bez cíle, tazatel bez odpovědi, zápasník bez vítězství, umírající bez nového života."

Proto modleme se a prosme:

Svatá Marie jako Matka naděje nauč nás věřit, doufat a milovat, ukaž nám cestu k Božímu království, ozařuj nás a veď naše putování, Ty, která jsi hvězdou naděje.

Josef Diesel

ŠKOLA NOVÉ EVANGELIZACE SV. FILIPA

Redemptoris Missio je programem evangelizace pokřtěných a těch, kteří Krista neznají. Základním nástrojem školy, který, používáme v evangelizaci a formaci jsou evangelizační kurzy. Evangelizační kurz Filip je zaměřený na vytvoření osobní zkušenosti s Bohem - láskou.

Čím je program Redemptoris Missio?

Ilustračním obrazem posláni Redemptoris Missio je "čerpací stanice", kam přijíždí auto, aby natankovalo a hned odjelo. Znamená to, že Škola slouží každé skutečnosti v Církvi, vážící si její identity a spirituality.

V Církvi nejčastěji víme "co" (co máme dělat), ale nevíme "jak", a proto je tak těžké přenést evangelium do života. Proto se škola snaží odpovídat na otázky "jak", např.:

Jak svědčit o setkání s Ježíšem?

Jak oživit modlitbu?

Jak si zamilovat Písmo svaté? Jak s ním zacházet?

Jak žít ve společenství?

Jak být pastýřem společenství?

Jak být Ježíšovým učedníkem?

Jak opravdu evangelizovat?

Evangelizační kurzy, modlitba, studium, praxe.

Základním nástrojem školy, který, používáme v evangelizaci a formaci jsou evangelizační kurzy.

Pomoci nich toužíme:

- evangelizovat, pomoci každému z účastníků se setkat se Zmrtvýchvstalým Kristem, stát se Ježíšovým svědkem a aktivním členem církve.

- formovat nové evangelizátory

- formovat formátory evangelizátorů

- iniciovat a formovat společenství, která se stanou začátkem a centrem evangelizace.

Evangelizační kurz Filip

Evangelizační kurz Filip je zaměřený na vytvoření osobní zkušenosti s Bohem - láskou. Církev ve svých počátcích křtila pouze konvertity. Dnes má však opačnou úlohu: evangelizovat pokřtěné. Evangelizace má svůj vlastní postup, který není možné obrátit, protože by se tím ztratila vnitřní síla Božího Slova. Je třeba nejprve představit Ježíše, který tvoří střed a základ radostné zvěsti, a až potom vykládat pravdy, zákony a Ježíšovy požadavky.

Je nelogické na začátku požadovat dodržování křesťanské morálky u lidí, nemající Krista jako svého Spasitele a Pána. Je absurdní začínat výklad křesťanské nauky následky hříchu a nevyhnutelným základem: osobou Ježíše Krista.

První část evangelizace nese název kerygma. Je představením Ježíše s jeho třemi velkými přívlastky: jako Spasitele, Pána a Mesiáše. Nazývá se také ohlašování, protože ohlašuje, smrt, zmrtvýchvstání a oslavení Ježíše. Kerygma je základem stavby. Katecheze proto nenahrazuje kerygma, které je především život, ani jej nepřechází. Skutečná evangelizace začíná kerygmatem, které je novým životem, zkušeností víry, dobrou zvěstí a mocí Ducha.

Celé ohlašování (hlásání) je založené na radostné zvěsti evangelia: "Ježíš nás zachránil." Pouze Duch Svatý působí, že patříme Kristu. Je principem nového života, který přinesl Kristus tomuto světu. Duch svědčí o Kristu v našem srdci a obohacuje společenství věřících pestrostí svých darů a charismat, aby hlásala evangelium s mocí.

Mnohé komunity, které se nazývají křesťanské, se více podobají hřbitovům, než projevům života v hojnosti, který Kristus přinesl světu. Proto, v těchto časech života církve, je nejnaléhavější představit kerygma těm:

* kteří byli pokřtěni, ale osobně se nesetkali s Pánem, ani nežijí svoje synovství ve vztahu k Bohu Otci,

* kteří přijali svátost biřmování, ale nikdy nepocítili působení Ducha,

* kteří sice navštěvují nedělní mše svaté, ale jejich život není eucharistií (obětí Bohu), která by posvěcovala svět pro Boha,

* na konec všem, kteří přijímají svátosti, ale doposud reálně a konkrétně nezažili spásu v Ježíši.

Evangelizační kurz Filip neposkytuje receptář návodů, jejichž účinnost nebyla nikdy vyzkoušena. Naopak. Vychází ze zkušeností a tradice katolické církve, ale i ze zkušenosti, kterou žije univerzální církev. To, co předkládáme, není teorie, ale svědectví. Je to svědectví charismatické obnovy v našich časech.

Růst:

* Nestačí evangelizovat. Je potřeba formace evangelizátorů a pak formace formátorů

* Témata a kurzy, které by evangelizátoři mohli dělat ve svých prostředích

* Naším cílem není v první řadě vedení kurzů, ale formace místních skupin, aby se oni mohli rozvíjet a dělat další kurzy.

Jít na kurz Filipa nebo nejít? Vždyť mám tak málo času. Ano, často se vymlouváme, že nemáme čas. Když ale věnuji čas Bohu, není to čas ztracený. Bůh nám to vždy mnohokrát vrátí. A tak jsem šel. Celý kurz napomáhá k upevnění a růstu víry. Slyšeli jsme krásná svědectví ze života. Já osobně jsem prožil krásnou chvíli ve svátosti smíření, kam jsem přistoupil jako marnotratný syn. Prosil jsem Pána o odpuštění. On jako by mne objal a dotkl se mého srdce. Musel jsem plakat a cítil jsem velkou radost a zároveň lítost nad svými hříchy. Všem všle doporučuji, aby příště šli také.

Josef

Co je pro mne kurz Filip?

Uvedení na cestu vděčnosti a pokory před Bohem dárce dobra. Uvědomění si nesmírnosti Božího milosrdenství. On zve každého k sobě. Výraz touhy. Přijď, Pane Ježíši, přebývej v mém srdci. Jen s Tebou bude můj život láska, pokoj. Volání Duchu Svatý, uť mě modlit se a žít v Tobě. Jistota, každý den v každou chvíli mohu volat Aba-Otče a Bůh-láska slyší.

Alena

Možná, že jsem příliš mladá na to, abych plakala nad chvílemi, které jsem prožila bez Boha a jeho milování. Možná, že jsem opravdu hodně a možná, že jsem zase moc zablácená a zabydlená ve svých starostech a povinnostech, aby dokázala změnit. Možná...

Možná si někdo z vás říká taky něco podobného jako já. Chtěla bych už začít konečně brát vážně to, co pro mě Ježíš vykonal. Stačí Ho milovat? Proč potom mi nejde milovat toho, který mi ublížil?

Na kurzu Filip jsem pocítila, že mě Bůh miluje. To není nějaká fráze. Myslím si, že každý člověk, úplně každý, potřebuje slyšet a hlavně od Boha, že ho má rád a že ho chtěl takového, jaký je, poželhal mu a žehná mu každý den.

Mám teď v srdci takovou nádhernou pohodu a snad i trochu více statečnosti a moc bych vám přála zažít něco podobného. To ale záleží jen na vás, jestli otevřete! A nemyslete si, že Bůh je nějaký troškař a nemá smysl pro humor, to jenom my jsme usouzení a neumíme tleskat rukama radostí nad vším krásným, co nám On každý den dává. Ne možná, ale určitě tluče a čeká, ale vzít za kliku musíš ty sám!

Zdena

(J 3:16) Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

KURZ FILIP

**16.-18. května 2008
na římskokatolické faře
v Mělníku**

Kurz začne v pátek 16. května 2008 v 18.00 hod. Bude mu patřit celá sobota až do večerních hodin (samozřejmě s přestávkami). V neděli se rozloučíme kolem poledne. Je potřeba se zúčastnit celého setkání a přinést si s sebou Písmo svaté (pokud ho máte). Prosím, nahlaste svoji účast P. Richardovi nebo P. Janovi.

RUCE

Že stáří přináší bolesti je všeobecně - známo. Zjišťujeme, že máme orgány a hlavně klouby, jejichž existenci jsme si dříve ani neuvědomovali. Křeče v nohách chytají kde koho, ale mně 4. února ztuhl prostřední prst pravé ruky a nezvykle se stočil, trvalo to krátce, ale druhý den se to ozvalo znovu i v ukazováku, ruka se zkroutilila do nezvyklé polohy a trvalo to déle - bez bolesti. Třetí den to postihlo i levou ruku. Masáž, ani cvičení prstů nepomáhalo a opakovalo se to denně i několikrát.

To už mě trochu vylekalo; mamě jsem pátrala v paměti, zda jsem ruce nějakou nezvyklou prací nenamohla. Často jezdím na kole a při pomyšlení zda bych byla schopna udržet řídítka v okamžiku, kdy by mne předjížděl TIR případně i s vlekem mi šel mráz po zádech. Proto jsem si poznamenala den začátku křečí odhodlána jít k lékaři.

Ve středu 13. února jsem jela nakupovat do Kauflandu a napadlo mě, že bych mohla zajít na mši sv. do Domova důchodců. Sloužil jí páter Richard a předem oznámil, že bude udělovat pomazání nemocným, které dával na hřbet ruky, právě na prostřední prsty. I já nabídla ruce - popravdě řečeno s trochou nedůvěry ve výsledek.

Minul druhý, třetí den - křeče se neozvaly. Po deseti dnech jsem úspěch s poděkováním oznámila p. Richardovi s vědomím, že jeho ruce jsou vsutku posvěcené.

Ale kdyby se mne dnes po 6 týdnech nezeptal co mé ruce, ani bych nevzpomněla, že mne nějaké křeče sužovaly. Jak lehce zapomínáme! Ale - byla to náhoda nebo vyšší moc?

Libuše